

Όσιος Κύριλλος Ο Θαυματουργός Ο εν τη Λευκή λίμνη (2024)

9 Ιουνίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

9 Ιουνίου ...

Όσιος Κύριλλος Ο Θαυματουργός Ο εν τη Λευκή λίμνη ...

Ο Όσιος Πατήρ ημών Κύριλλος γεννήθηκε στην Μόσχα το 1337 μ.Χ. , από γονείς ευγενείς

και ευσεβείς , έλαβε το όνομα Κοσμάς στο Άγιο Βάπτισμα Του ...

Έμεινε ορφανός , την φροντίδα Του ανέλαβε από τους κοντινούς συγγενείς Του ο Τιμόθεος Βελιαμίνωφ ,

ήταν Αξιωματούχος στην αυλή του μεγάλου Ηγεμόνα Δημητρίου , εκείνος εκτιμώντας την ευφυΐα και τα μεγάλα προσόντα Του Κοσμά , Του εμπιστεύθηκε σύντομα την διαχείριση της περιουσίας του ...

Παρά τις τιμές που απολάμβανε παρέμενε μελαγχολικός διότι στην καρδιά Του είχε ανάψει η αγάπη του Αγγελικού Βίου ,

κανένα Μοναστήρι που επισκέφτηκε δεν τολμούσε να Τον δεχθεί , φοβούμενο την εναντίωση του ισχυρού Αξιωματούχου ...

Ο Κοσμάς Προσευχόταν κρυφά στον Θεό να Τον λυτρώσει από τους δεσμούς με τον κόσμο και την ματαιότητα Του ,

μαθαίνοντας την άφιξη στην Μόσχα του Μακαρίου Στεφάνου Ηγουμένου της Μονής Μάχρισκ , πήγε να τον βρει , του εκμυστηρεύθηκε με δάκρυα τον Ιερό Πόθο Του ...

Εκείνος Τον ενέδυσσε με το Μοναχικό σχήμα δίνοντας Του το όνομα Κύριλλος , μετέβη να αναγγείλει το νέο και στον Τιμόθεο , εκείνος εξοργισμένος Τον έδιωξε με προσβολές , αργότερα

μετανόησε χάρη στις επιπλήξεις της συμβίας του ,

ζήτησε συγχώρεση από τον Ηγούμενο και Του επέτρεψε να ακολουθήσει τον δρόμο που Του είχε χαράξει Ο Θεός ...

Ο Κύριλλος μοίρασε τα υπάρχοντα Του στους φτωχούς , Εκάρη Μοναχός στην Μονή Σιμωνώφ από τον Θεόδωρο , ανιψιό Του Αγίου Σεργίου του Ραντονέζ ,

εκείνος Τον εμπιστεύθηκε σε Ενάρετο Μοναχό τον Μιχαήλ , ο όποιος έγινε αργότερα Επίσκοπος Σμολένσκ ...

Επιδόθηκε με χαρά σε όλες τις απαιτήσεις της Μοναχικής ζωής , Φλεγόμενος από παράφορο ζήλο , ζήτησε την Ευλογία του για να Νηστεύει περισσότερο από τους άλλους Μοναχούς

και να μην λαμβάνει τροφή παρά μόνο κάθε δύο η τρεις ημέρες , ο Μιχαήλ του αρνήθηκε και Τον διέταξε να γευματίζει στην κοινή τράπεζα δίχως να χορταίνει ...

Κύριλλος σηκωνόταν τη νύχτα , ενώ ο Γέροντας διάβαζε στο ψαλτήρι , έκανε Μετάνοιες μέχρι να αρχίσει η Ακολουθία του Όρθρου ,

αυτή η νυκτερινή Προσευχή έγινε πιο αναγκαία και από την βρώση και την πόση , δεν την εγκατέλειψε ποτέ , ακόμη και όταν ανέλαβε το βαρύ Διακόνημα του Αρτοποιού ...

Τις διαβολικές φαντασίες όταν απουσίαζε ο Γέροντας Του τις αποσοβούσε με την Ευχή Του Ιησού και με το σημείο Του Σταυρού ,

έκανε προόδους σκοτώνοντας τις ορμές της σαρκός , οι Αδελφοί Τον θεωρούσαν περισσότερο Άγγελο , παρά άνθρωπο ...

Όταν Ο Άγιος Σέργιος επισκεπτόταν το Μοναστήρι , πρώτα μετέβαινε στο Αρτοποιείο για να συνομιλήσει μαζί Του επί θεμάτων Πνευματικών ,

Ο Κύριλλος μετατέθηκε στο μαγειρείο , μπροστά στον πυρωμένο φούρνο επαναλάμβανε στον εαυτό Του , να υποφέρεις την φωτιά αυτή για να μην υποφέρεις Το Αιώνιο Πυρ ...

Φοβούμενος τον έπαινο των ανθρώπων , άρχισε να υποκρίνεται την Σαλότητα , αστεεινόμενος , γελώντας με κάθε τυχόντα μέχρι που ο Ηγούμενος Του επέβαλε να τρέφεται όλες τις ημέρες με ξερό ψωμί και νερό ,

με χαρά άδραξε την ευκαιρία να Νηστεύει αναγκαστικά και όχι οικειοθελώς ...

Θέλησε να αφοσιωθεί αποκλειστικά στην Προσευχή μέσα στο Κελί Του , μην τολμώντας όμως να ζητήσει από τον Ηγούμενο να απαλλαχθεί από το Διακόνημα Του ,

εκμυστηρεύθηκε την επιθυμία Του στην Θεοτόκο , ο Ηγούμενος Τον απάλλαξε από την εργασία Του στο μαγειρείο , Του εμπιστεύθηκε την αντιγραφή ενός Χειρογράφου ...

Ο Κύριλλος ευχαρίστησε Την Παναγία και άρχισε το Έργο Του με μεγάλη χαρά , αργότερα Χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος , συνέχισε τα ταπεινά Του καθήκοντα ,

όταν ο Θεόδωρος ορίστηκε Επίσκοπος Ροστώφ , υποχρεώθηκε παρά την θέληση Του να αναλάβει την Ηγουμενία το 1390 μ.Χ. ...

Ο Κύριλλος παραμένοντας ταπεινόφρων και πράος , δίχως να ελαττώσει την Άσκησή Του , Διοικούσε με Σοφία το Μοναστήρι , επιδιδάσκοντες τις Πνευματικές συμβουλές Του στους μεγάλους του κόσμου τούτου ,

όπως και στους ταπεινότερους Πιστούς , τους οποίους προσείλκυε σε μεγάλο αριθμό η φήμη Του ...

Διαπιστώνοντας ότι κινδύνευε να απωλέσει το πολυτιμότερο αγαθό του Μοναχού , την Ησυχία , παραιτήθηκε του αξιώματος παρά τις διαμαρτυρίες των Αδελφών και διήγε Έγκλειστο Βίο στο Κελί Του ...

Το αποτέλεσμα ήταν αντίθετο από εκείνο που ανέμενε , η απόσυρση Του το μόνο που έκανε ήταν να Του αποφέρει μεγαλύτερη δόξα , η οποία γέννησε τον φθόνο του νέου Ηγουμένου ,

Ο Κύριλλος αποσύρθηκε για ένα διάστημα σε κοντινή Μονή , Αφιερωμένη στο Γενέθλιο Της Θεοτόκου ...

Η ψυχή Του ήταν διψασμένη για θεωρία και απερίσπαστη Προσευχή , λαχταρούσε να φύγει μακριά από τούς ανθρώπους , νύχτα ενώ έλεγε τον Ακάθιστο ύμνο , η ψυχή Του πληρώθηκε Κατανύξεως ,

Άκουσε Ουράνια Φωνή να Λέγει , Κύριλλε , αναχώρησε από εδώ και πήγαινε στην Λευκή Λίμνη , όπου θα βρεις ανάπαυση , διότι ετοίμασα για σένα εκεί τόπο για την Σωτηρία σου ...

Κοιτάζοντας έξω είδε Φως Άπλετο να Λάμπει προς τον Βορρά , κατά την Λευκή Λίμνη , με χαρά πέρασε Προσευχόμενος την νύχτα που ήταν φωτεινότερη από λαμπρό πρωινό ...

Αναχώρησε προς την Λευκή Λίμνη μαζί με Τον Άγιο Θεράποντα , έναν από Τους Πνευματικούς Αδελφούς Του , που επέστρεφε μετά από διαμονή στην περιοχή της Λίμνης ,

βρήκε τον τόπο που Του υπέδειξε η Θεοτόκος , πάνω σε λόφο , σε πυκνό ερημικό δάσος , εκεί τοποθέτησαν Σταυρό και άρχισαν να διάγουν Βίο Ησυχαστικό , απαλλαγμένο από κάθε βιοτική μέριμνα ...

Ο Θεράπων αναχώρησε για να Ιδρύσει Μονή λίγο πιο μακριά , έχοντας κατά νου τα Λόγια Του Κυρίου , τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω ,

Ο Κύριλλος δεχόταν παρά τον Φλογερό Πόθο Του για την Ησυχία , όσους έδειχναν έτοιμοι να

αντιμετωπίσουν τις δυσχέρειες αυτού του έρημου τόπου από Αγάπη για Τον Θεό ...

Από ταπεινά Ασκητικά Κελιά , κτίστηκε Μοναστήρι που έγινε Κοινόβιο , αργότερα Ναός
Αφιερωμένος στην Κοίμηση Της Θεοτόκου , με την βοήθεια ξυλοκόπων που έστειλε η Παναγία ,

η τάξη που είχε θεσπίσει είχε κάνει την Μονή , όμοια με προθάλαμο του ουρανού , στην Εκκλησία
απαγορεύονταν οι ομιλίες και η αναχώρηση πριν το τέλος της Θείας Ακολουθίας ...

Όλοι οι Μοναχοί στέκονταν όρθιοι μετά φόβου , στο μέρος όπου τους είχε ορισθεί , ακολουθώντας
το παράδειγμα Του Πατέρα τους Κύριλλου που παρέμενε ασάλευτος σαν στύλος ,

δίχως να ακουμπά στον τοίχο , ακόμη και όταν ήταν εξαντλημένος , μετά το λιτό γεύμα στην
τράπεζα ...

Οι Αδελφοί επέστρεφαν , αφού έπαυε κάθε εργασία στα Κελιά τους για να εκτελέσουν τον κανόνα
τους , όλα ήταν κοινά , απαγορευόταν να ονομάζει κανείς το στιδήποτε δικό μου , η να προφέρεται
η λέξη χρήμα ,

ελεύθεροι από κάθε επίγεια προσπάθεια , μοναδική τους μέριμνα ήταν να αρέσουν στον Θεό και να
διατηρούν μεταξύ τους τον δεσμό της Αγάπης ...

Αξιώθηκε από Τον Θεό το Χάρισμα της Διορατικότητας , το Χάρισμα της Ιάσεως , το οποίο
ασκούσε ραντίζοντας με Αγιασμό τους άρρωστους ,

η χρίζοντας τους με Λάδι η ακόμη εμφανιζόμενος στον ύπνο τους , επιπλέον εξέβαλλε με εξουσία
δαιμόνια ...

Η φήμη Του Κυρίλλου είχε εξαπλωθεί , οι μεγάλοι του κόσμου έγραφαν σε Αυτόν , δέχονταν
ταπεινά τις συμβουλές Του για να Κυβερνούν τους υπηκόους τους ,

σύμφωνα με τις Εντολές Του Θεού και να κάνουν ελεημοσύνες για την σωτηρία τους ...

Σε ηλικία ενενήντα χρόνων , εξαντλημένος από τους Ασκητικούς Αγώνες ,

αισθάνθηκε ότι πλησίαζε η ώρα να μεταβεί στην Ουράνια Πατρίδα Του ...

Συγκέντρωσε τους πενήντα τρεις Μαθητές Του , τους συνέστησε να μην παρεκκλίνουν κατά το
παραμικρό από το Κοινοβιακό Τυπικό που είχε θεσπίσει ,

όρισε Διάδοχο Του άνθρωπο Ενάρετο τον Ιννοκέντιο , αποσύρθηκε στην σιωπή και την Προσευχή
...

Λίγο πριν Κοιμηθεί , οι αδελφοί έκλαιγαν λέγοντας πως το Μοναστήρι θα ερημωνόταν μετά την
Εκδημία Του ,

τους υποσχέθηκε ότι δεν θα τους εγκατέλειπε και ότι η Αδελφότητα τους θα αυξανόταν σημαντικά

υπό τον όρο ότι θα διατηρούσαν την Αδελφική Αγάπη ...

Τους Ευλόγησε , τους Ασπάσθηκε και Κοινώνησε των Άχραντων Μυστηρίων ,

Ο Όσιος Πατήρ ημών Κύριλλος Παρέδωσε την ψυχή Του στα χέρια Του Κυρίου την 9η Ιουνίου του 1427 μ.Χ. ενώ Προσευχόταν ...

Η όψη Του Όσιου Φωτίστηκε , μια Ουράνια Ευωδία γέμισε τον τόπο ,

Τα Τίμια Λείψανα Του Τέλεσαν Πλήθος Θαυμάτων , στο Μοναστήρι Του που έγινε το κέντρο της Επονομαζόμενης Θηβαΐδος του Βορρά ...

Πολλοί Μαθητές Του έγιναν Ονομαστοί για την Αγιότητα Του Βίου Τους ,

Ίδρυσαν Μονές που Τηρούσαν Πιστά το Τυπικό Του Όσιου Κυρίλλου